

indtegnede Taler, det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgtreds.

Fuel: Da jeg bad om Ordet, var Grunden den, at jeg ønskede at gjøre en lignende Bemærkning angaaende det reiste formelle Spørgsmaal som den, der er gjort af den høitærede Formand. Jeg kan slutte mig til den høitærede Formands Bemærkninger og skal kun med Hensyn til en Ytring, som faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Rimestad), tilføie nogle Ord, og det saa meget mere som den høitærede Minister udtrykkelig sluttede sig i Et og Alt til denne Udvikling. Jeg vil dog antage, at det kun var med en Modifikation, jeg kan nemlig umulig antage, at Ministeren vil gaa ind paa den Ansuetse, at Hans Majestæt Kongen skulde i et saadant Tilfælde, hvor der forelaa flere Indfødsretsfager i en Lov, have Ret til at forkaste nogle og antage andre af disse, altsaa til delvis Stadfæstelse og delvis Forkastelse af en saadan Lov. Det forekommer mig, at en saavidt drevne Formalisme vilde føre til saa farlige Konsekvenser i flere Retninger, at man strax maa protestere derimod. Noget Sigtende kunde tænkes med Finantsloven. Hvor ofte kommer der ikke Bevillinger ind ved Finantslovens 3die Behandling, som aldrig have været behandlede tidligere, skulde man saa kunne sige, at Kongen delvis kunde forkaste eller antage Finantsloven? Nei, mine Herrer, det tror jeg er umuligt, og den funde og naturlige Grundbetragtning, som den høitærede Formand anstillede, fører ogsaa til, at en saadan Konsekvens maa anses for at være umulig og uden Medhold i Grundloven. — Hvad forøvrigt det her reiste Tvistemaal angaar om Værtshusholder Vilja i Nykjøbing, skal jeg kun gjøre nogle ganske korte Bemærkninger. Det forekommer mig, at der sker denne Mand Uret i Udvalgets Betænkning, navnlig i den Maade, hvorpaa han er omtalt af den forrige Politimester i Nykjøbing. Jeg tror ikke, at nogen Mand, heller ikke nogen Svrighedsperson, har Ret til paa saa løse Præmisses, som her findes, at fælde Dom over Manden. Der staar i Politimesterens Erklæring, at der er Klaget over den Maade, hvorpaa Vilja driver sit Konditori, og saa tilføies der: „hvor der siges netop at komme endel unge Folk og Kommissjer osv.“ Hvad i al Verden skulde det skade, at der paa et Konditori kommer unge Folk og Kommissjer, det gjør der jo i hele Verden, og han kan da ikke lufte sin Butik for unge Folk og Kommissjer. Det forekommer mig er en saa løs og umotiveret Udtalelse, at den ikke bør

komme i nogenformhelt Betragtning og helst ikke burde komme frem i en offentlig Erklæring fra Politimesterens Side. Dernæst tilføies der: „Ligesom Manden er tilbøielig til Drif, hvis man da ikke allerede kan sige, at han er forfalden.“ Det er en meget grov Bestyldning, navnlig mod fagesløs Mand. Hvor findes Beviset for, at han er forfalden eller halvforfalden til Drif? Det er intet Menneſte istand til at føre, det er et saa relativt og vagt Begreb, om en Mand er tilbøielig til Drif eller ikke, at man ikke kan fælde nogen almindelig, for alle Tilfælde gyldig Dom. En kan taale Meget, en Anden Intet. Det ophjæses ogsaa, at en af Borgmesterens Kolleger, som forøvrigt nok havde stemt for ham, maaste under Borgmesterens Paavirkning, da Borgmesteren spurgte, om han ikke troede, at Vilja var noget forfalden, erklærede, at han ikke vilde kalde ham mere forfalden end Foll, som havde den Slags Værtshuse, i Reglen ere. Det er jo ingen Stam for en Mand. (Modsigelse.) Nei, det er ingen Stam, at han er som Foll er flest i det Jag; han kan, for at drive sin Næring, ofte være nødt til at gaa videre i Nydelsen af spirituøse Drikke, end han ønsker, det er Noget, man ofte ser, naar man kjender til det daglige Liv. At fælde ham af den Grund vilde være høist uretfærdigt, og jeg kan ikke tro, at Thinget vil tage det allermindste Hensyn til Politimesterens Erklæring, men stemme, som om den ikke forelaa, altsaa gaa ud fra den Ansuetse, at Manden hverken er helt eller halvt forfalden, altsaa overhovedet ikke tage noget Hensyn til hans Egenstaber i den Retning. Desuden, den som er ren, han kan kaste den første Sten. (Ufbrudelse.) Sa, der maa da ialtfald føres Bevis for, at Manden er drikkelig, hvis der skal tages Hensyn dertil, det kan man forlange; Politimesterens ensidige Erklæring er ikke Bevis, det er en Injurie, og det, at den staar i en offentlig Erklæring, gjør den ikke til Bevis. Om nu Regjeringen, dersom denne Vilja bliver sat ind paa Forslaget, vil lade alle de øvrige Blomster i Butetten falme tilligemed Lillien, faar vi at lade staa hen, derimod forekommer det mig, at dette Thing ikke har Andet at gjøre end at stemme for Wændingsforslaget; jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette.

Mourad: Jeg kan ikke tiltræde den Opfattelse, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende, ikke heller kan jeg tiltræde den Mening, at vi ikke her skulde have et Lovforslag for os, men en Samling af Love. Det gaar ikke an saaledes vilkaarlig at rive